

ben cert. Els grans instruments de normalització del català només poden ser avui els mitjans de comunicació de masses i sobre tot la televisió i la ràdio. El fet que aquets mitjans continuïn mantenint el castellà com a llengua prioritària suposa un fet importantíssim per a la plena recuperació de la llengua catalana. Algú pot pensar que a la televisió hi ha hagut un avenç molt ràpid del català, considerant l'horari d'emissió. Però cal veure sobretot, quines hores han estat destinades a la T.V. en català; tothom sap que són precisament aquelles en què es dona una audiència mínima. Situar el programa en català a mitja tarda, per a quan s'acaba la programació ~~castellana~~, és condemnar-la a la marginació.

La situació és a la ràdio una mica més favorable, la proximitat més gran al públic, ha afavorit una presència del català superior a la de la televisió. Podem dir que inicialment el català ha estat utilitzat a la ràdio com element folklòric i les mostres més clàssiques de la cultura popular. →

A les emissores barcelonines, els programes en català són encara molt minoritaris. La situació però és força diferent en les ràdios locals i comarcals que s'han beneficiat d'una major esponta neïtat lingüística de la població.

Cal advertir, però, que el català només s'utilitza com a llengua única i exclusivament en emissores de freqüència modulada, destinades en la seva majoria, a programes musicals. Una vegada més, el català queda confinat als mitjans de comunicació i als horaris marginats.

RAMÓN SOLÀ

